

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 4ECdo/4/2018                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 5104899941                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 13.08.2018                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Edita Bakošová           |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2018:5104899941.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej EBONA, s. r. o., so sídlom v Žiline, Kuzmányho 18, IČO: 36 306 665, zastúpenej advokátkou kanceláriou JUDr. Róbert Fatura, advokát, s. r. o., so sídlom v Považskej Bystrici, Centrum 18/23, IČO: 46 528 644, proti povinnej 3E, s. r. o., so sídlom v Žiline, Kuzmányho 24, IČO: 31 576 745, zastúpenej Mgr. Michalom Grošaftom, advokátom v Žiline, Hodžova 13, o vymoženie 254 292,29 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 24 Er 1079/2004, o dovolaní oprávnenej a spoločnosti ACCOR s. r. o., so sídlom vo Válči 32, IČO: 36 370 193, proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 21. decembra 2015 sp. zn. 5 CoE 22/2015, 5 CoE 23/2015, 5 CoE 24/2015, 5 CoE 25/2015, 5 CoE 26/2015, takto

### rozhodol:

Dovolanie oprávnenej o d m i e t a.

Dovolanie spoločnosti ACCOR s. r. o. o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina uznesením z 2. októbra 2013 č. k. 24 Er 1079/2004-595 v spojení s jeho opravnými uzneseniami zo 6. februára 2014 č. k. 24 Er 1079/2004-710, z 20. februára 2014 č. k. 24 Er 1079/2004-713 a z 1. októbra 2014 č. k. 24 Er 1079/2004-784 námietkam Z. proti rozvrhu výtlačku vzneseným na rozvrhovom pojednávaní 1. marca 2012 v časti týkajúcej sa uspokojenia úrokov z omeškania oprávneného vyhovel a vo zvyšnej časti týkajúcej sa odmeny exekútora za zriadenie exekučného záložného práva, hotových výdavkov exekútora a trov právneho zastúpenia oprávneného zamietol, opravil uznesenie Okresného súdu Žilina z 30. augusta 2010 č. k. 24 Er 1079/2004-107 v jeho treťom výroku treťom bode v zmysle uvedenom vo výroku uznesenia a neschválil rozvrh výtlačku vykonaný súdnym exekútorom H. na rozvrhovom pojednávaní 1. marca 2012.

2. Okresný súd Žilina uznesením z 21. apríla 2015 č. k. 24 Er 1079/2004-821 povolil odklad exekúcie predajom nehnuteľností špecifikovaných vo výroku uznesenia v štádiu pred rozvrhovým pojednávaním do právoplatného rozhodnutia o podnetoch spoločnosti ACCOR s. r. o. na zastavenie exekúcie vedenej

na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 20 Er 1534/2006, vyslovil, že iných spôsobov vykonania exekúcie v predmetnej exekučnej veci sa odklad nedotýka, zamietol návrh spoločnosti ACCOR s. r. o. na nariadenie predbežného opatrenia o zastavenie schválenia rozvrhu výťažku do rozhodnutia veci 20 Er 1534/2006 o návrhu na zastavenie exekúcie, zamietol návrhy spoločnosti ACCOR s. r. o. na zastavenie exekúcie z dôvodu neurčitosti a nejasnosti exekučného titulu, na zastavenie konania o odvolaní Z. proti uzneseniu súdu prvej inštancie z 30. augusta 2010 č. k. 24 Er 1079/2004-107 z dôvodu prekážky veci začatej v konaniach 18 C 264/2007 a 18 C 41/2011 vedených na Okresnom súde Žilina a na obnovu konania 24 Er 1079/2004 v spojení s konaním odvolacieho súdu 8 CoE 98/2011, zamietol návrhy spoločnosti ACCOR s. r. o. na opravu uznesení súdu prvej inštancie č. k. 24 Er 1079/2004-107, č. k. 24 Er 1079/2004-710, č. k. 24 Er 1079/2004-713 a č. k. 24 Er 1079/2004-784 a rozhodol, že trovy pôvodného exekútora H. budú uspokojené v rámci rozvrhu výťažku uskutočneného novým exekútorom; pôvodný exekútor má právo na odmenu 20 % z výšky pohľadávky oprávnenej, v ktorej bude oprávnená uspokojená v rozvrhu, odmenu za zriadenie exekučného záložného práva a náhradu hotových výdavkov.

3. Krajský súd v Žiline na odvolanie oprávnenej, spoločnosti ACCOR s. r. o. a Z. uznesením z 21. decembra 2015 sp. zn. 5 CoE 22/2015, 5 CoE 23/2015, 5 CoE 24/2015, 5 CoE 25/2015, 5 CoE 26/2015 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z 2. októbra 2013 č. k. 24 Er 1079/2004-595 v spojení s jeho opravnými uzneseniami zo 6. februára 2014 č. k. 24 Er 1079/2004-710, z 20. februára 2014 č. k. 24 Er 1079/2004-713 a z 1. októbra 2014 č. k. 24 Er 1079/2004-784 a uznesenie súdu prvej inštancie z 21. apríla 2015 č. k. 24 Er 1079/2004-821 potvrdil ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1 a 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“).

4. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podala oprávnená dovolanie, ktoré odôvodnila tým, že jej postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), ktorá vada mala spočívať v nespreskúmateľnosti rozhodnutí oboch súdov nižších inštancií, a že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), pokiaľ súd povolil odklad exekúcie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky. Navrhla, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu a rozhodnutie súdu prvej inštancie z 21. apríla 2015 č. k. 24 Er 1079/2004-821 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov - ďalej len „C.s.p.“), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) skúmal, či sú dané procesné predpoklady pre to, aby uskutočnil meritórny dovolací prieskum napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo.

6. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C.s.p., ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie oprávnenej bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, a prípustnosť podaného dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 a § 239 O.s.p. účinného do 30. júna 2016.

8. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom procese zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Ako už Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval vo viacerých skorších rozhodnutiach (por. napr. sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012, 7 Cdo

92/2012), dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (účastníkmi konania ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie. Tejto mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, je otázkou zákonnosti a jej riešenie patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (m. m. napr. IV. ÚS 35/02, II. ÚS 324/2010, III. ÚS 550/2012).

9. Podľa právneho stavu účinného do 30. júna 2016 bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (por. § 236 ods. 1 O.s.p.).

10. V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu vydanom v tejto procesnej forme je upravená v ustanovení § 239 O.s.p., v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. a/ a b/ O.s.p.). Dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O.s.p.).

11. Dovolanie oprávnenej nesmeruje proti rozhodnutiu, ktoré by malo znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., preto prípustnosť jej dovolania z tohto ustanovenia nemožno vyvodiť.

12. Ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. ukladalo dovolaciemu súdu povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (teda aj uzneseniu), ak v konaní došlo k závažným procesným vadám taxatívne vymenovaným v tomto ustanovení (por. písmená a/ až g/ tohto ustanovenia). Podľa § 237 ods. 2 O.s.p. ale dovolanie podľa odseku 1 nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu, ktorým tu treba rozumieť Exekučný poriadok. V prejednávanej veci dovolanie oprávnenej smeruje proti rozhodnutiu o povolení odkladu exekúcie vydanému v exekučnom konaní podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku, preto prípustnosť jej dovolania nevyplyva ani z § 237 O.s.p.

13. Vzhľadom na to, že dovolanie oprávnenej nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. ani podľa § 239 O.s.p., dovolací súd ho odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p. bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

14. V posudzovanej veci uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla dovolaním tiež spoločnosť ACCOR s. r. o. Pri jeho podaní nebola zastúpená advokátom ani nepreukázala, že za ňu koná jej zamestnanec alebo člen, ktorý má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

15. Okresný súd Žilina uznesením z 28. apríla 2016 č. k. 24 Er 1079/2004-1098 vyzval spoločnosť ACCOR s. r. o., aby v lehote 10 dní od jeho doručenia odstránila vady podaného dovolania a predložila splnomocnenie udelené advokátovi na svoje zastupovanie pre dovolacie konanie, pokiaľ jej zamestnanec alebo člen nemá právnické vzdelanie. Zároveň ju poučil o následkoch neodstránenia nedostatkov chýbajúceho povinného právneho zastúpenia.

16. Spoločnosť ACCOR s. r. o. na výzvu súdu prvej inštancie reagovala podaním z 5. júna 2016, ktorým oznámila súdu, že zaslala žiadosť Centru právnej pomoci o pridelenie advokáta a zároveň požiadala súd, aby jej ako účastníkovi, ktorý spĺňa predpoklady pre oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, ustanovil advokáta pre dovolacie konanie z dôvodu ochrany jej záujmov.

17. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C.s.p., ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 prvá veta C.s.p. (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) skúmal najskôr, či sú splnené podmienky pre to, aby dovolaním napadnuté rozhodnutie mohlo byť podrobené dovolaciemu prieskumu a zistil, že tieto podmienky konania nie sú splnené a dovolanie spoločnosti ACCOR s. r. o. treba odmietnuť.

19. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 prvá veta C.s.p.) dovolací súd uvádza, že dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). To v prípade dovolateľa - právnickej osoby neplatí iba vtedy, ak jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (por. § 429 ods. 2 písm. b/ C.s.p.). Dovolací súd poznamenáva, že obdobné ustanovenie mala aj právna úprava účinná do 30. júna 2016 (por. § 241 ods. 1 O.s.p.).

20. Ustanovenie § 429 C.s.p. zakotvuje osobitnú podmienku dovolacieho konania, ktorej nedostatok je odstrániteľný, avšak len za súčinnosti dovolateľa; dovolací súd je pritom povinný skúmať (preverovať), či táto podmienka je splnená. Zo spisu vyplýva, že dovolateľka bola uznesením Okresného súdu Žilina z 28. apríla 2016 č. k. 24 Er 1079/2004-1098 vyzvaná, aby preukázala splnenie tejto zákonnej podmienky dovolacieho konania a zároveň bola poučená o následkoch nerešpektovania tejto výzvy. Zo spisu ďalej vyplýva, že dovolateľka, ktorá uvedené uznesenie s výzvou a poučením riadne prebrala 20. júna 2016 (por. doručenia na č. l. 1146), výzvu nerešpektovala a splnomocnenie pre advokáta na svoje zastupovanie v dovolacom konaní nepredložila ani nepreukázala, že jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Dovolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že s účinnosťou od 1. januára 2012 novela Občianskeho súdneho poriadku vykonaná zákonom č. 332/2011 Z.z. odstránila možnosť súdu v občianskom súdnom konaní ustanoviť účastníkovi konania zástupcu z radov advokátov a ponechala úplne na vôli účastníka, či svoje právo dať sa v konaní právne zastúpiť využije alebo nie.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že v dôsledku procesnej pasivity dovolateľky zostala nesplnená osobitná podmienka dovolacieho konania (§ 429 ods. 1 C.s.p. a § 429 ods. 2 písm. b/ C.s.p.) a nenastali také právne účinky, v dôsledku ktorých by právna úprava účinná v čase podania dovolania umožňovala uskutočniť meritórny dovolací prieskum (viď § 470 ods. 2 C.s.p.).

22. Z týchto dôvodov dovolací súd dovolanie spoločnosti ACCOR s. r. o. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 21. decembra 2015 sp. zn. 5 CoE 22/2015, 5 CoE 23/2015, 5 CoE 24/2015, 5 CoE 25/2015, 5 CoE 26/2015 odmietol podľa § 447 písm. e/ C.s.p. bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia, keď za dovolateľku nekoná jej zamestnanec alebo člen, ktorý má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, a nie je v dovolacom konaní zastúpená tak, ako to vyžaduje § 429 ods. 1 C.s.p., hoci bola na odstránenie tohto procesného nedostatku súdom prvej inštancie vyzvaná.

23. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

24. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.